

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 776/2023
06.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Ђуре Мади, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К бр.887/19 од 02.12.2022. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 бр.100/23 од 21.04.2023. године, у седници већа одржаној дана 06. септембра 2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ђуре Мади, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К бр.887/19 од 02.12.2022. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 бр.100/23 од 21.04.2023. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К бр.887/19 од 02.12.2022. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које дело му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од три године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом према окривљеном је на основу члана 86. у вези члана 297. став 5. КЗ изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Ф“ категорије у трајању од једне године.

На основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећени су ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парнични поступак, а на основу члана 264. став 1. у вези члана 261. став 2. ЗКП одређено је да трошкови поступка падају на терет окривљеног, с тим што ће висину истих суд утврдити посебним решењем, применом члана 262. став 2. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 бр.100/23 од 21.04.2023. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Старој Пазови и браниоца окривљеног, а пресуда Основног суда у Старој Пазови К бр.887/19 од 02.12.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Ђура Мади, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, с тим што из образложења произилази да указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, или да исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члана 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је првостепени суд оптужбу изменио на штету окривљеног, тако што је у чињенични опис изреке унео урачунљивост и противправност, и поред тога што сходно одредби члана 420. став 1. ЗКП измене чињеничног описа дела у изреци пресуде морају остати у границама чињеничног описа оптужбе, односно у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, на који начин је прекорачио оптужбу.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд оценио је неоснованим.

Наиме, истоветне наводе, садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ови жалбени наводи неосновани и у образложењу своје одлуке, на страни 2, став 7 и 8 и страни 3 став први, изнео јасне и довољне разлоге због чега налази да првостепена пресуда није донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, које разлоге овај суд у свему прихвата као правилне и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге упућује.

Из наведених разлога, поднети захтев је у овом делу одбијен као неоснован.

У осталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у уводу захтева, као разлог подношења, формално истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које повреде је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљенима преко бранилаца. Међутим, бранилац не наводи конкретно у чему се ова повреда састоји, већ с тим у вези указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, односно на повреду члана 440. ЗКП, истицањем да окривљени АА критичном приликом није имао могућности да уочи возило које је наилазило неосветљено, неприлагођеном брзином и временским условима, обзиром да је на коловозу била густа магла, изводећи сопствени закључак да се у радњама окривљеног не стичу обележја предметног кривичног дела.

На погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање бранилац указује и наводима да је критичном приликом на трактору, којим је управљао окривљени, била укључена сва саобраћајна сигнализација, док се комби возило кретало локалним путем по магли без упаљених светала, те да ове чињенице приликом доношења одлуке првостепени суд није у довољној мери ценио, док наводима да је изрека првостепене пресуде неразумљива и контрадикторна самој себи указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

Како погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешна оцена доказа, односно повреда члана 440. ЗКП, те битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представљају дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу одбачен као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић